

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121208247
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121208247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. XXX, o zaplatenie 3 370,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 35Csp/55/2021-153 zo dňa 11.04.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu sa potvrdzuje.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 370,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 370,71 Eur od 31.07.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením (II. výrok).

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 3 370,71 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 370,71 Eur od 31.07.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len právny predchodca žalobcu) poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.07.2017 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX úver vo výške 3 500,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok. Žalovaný svoj záväzok neplnil riadne a včas, preto ho právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu omeškaných mesačných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Nakoľko žalovaný napriek výzve dlh nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 20.06.2018 predčasnú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanému doručené dňa 23.07.2018. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, od 31.07.2018 sa dostal do omeškania. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod z 02.03.2020 bola pohľadávka postúpená na žalobcu.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 9, § 100, § 103, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, 2, 6, 9, 10, § 19 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného k 13.07.2017 (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mal voči žalovanému splatný záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 3 370,71 Eur, ktorý zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 02.03.2020 platne postúpil na žalobcu. Žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznámené najneskôr doručením žaloby v tomto konaní, pričom žalovaný nepreukázal, že by dovtedy akúkoľvek časť pohľadávky plnil pôvodnému veriteľovi. Súd tak žalobcovi priznal uplatnený nárok vo výške 3 370,71 Eur ako aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 3 370,71 Eur od 31.07.2018 (odo dňa nasledujúceho po účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti) do zaplatenia. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný uzavreli dňa 13.07.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 3 500,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať spolu s úrokom vo výške 12,90 % ročne mesačnými splátkami po 61,87 eur (vrátane poistného) vždy k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.06.2025. Nemal za preukázané tvrdenia žalovaného, že zmluvu nevidel, nevie či podpis na nej je jeho, že žiadnu zmluvu nepodpisoval, ktoré tvrdenie bolo v rozpore s tvrdeniami uvedenými v odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žiadnu zmluvu ani žiadosť nemohol ovplyvniť a musel podpísať tak, ako mu bola predložená. Aj ďalšie tvrdenia žalovaného považoval za nepravdivé, nakoľko žalovaný nevedel žiadnym spôsobom vysvetliť, ako sa banka dostala k jeho občianskemu preukazu a osobným údajom, neuviedol žiadne relevantné tvrdenia ani dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie na preukázanie nepravosti jeho podpisu a vzhľadom na jeho rozporné vyjadrenia nepovažoval dokazovanie v uvedenom smere za účelné. Rovnako mal za preukázané nepravdivé tvrdenia žalovaného o nezriadení účtu v banke, a že od VÚB žiadne prostriedky nečerpал, keď z lustrácie vyplývalo, že bol klientom VÚB a. s. a ku dňu 15.11.2021 (deň lustrácie súdom), mal v uvedenom peňažnom ústave zriadený sporiaci účet. Aj z vyjadrenia žalobcu bolo zistené, že proti žalovanému je vedené ďalšie konanie vo vzťahu k pohľadávke právneho predchodcu žalobcu. K daným skutočnostiam sa žalovaný nevyjadril, preto považoval uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere za preukázané. Skúmal všetky obsahové náležitosti predmetnej zmluvy a konštatoval ich splnenie v zmysle zákonnej úpravy. Za nedôvodnú považoval aj námietku žalovaného o premlčaní nároku žalovaného, ktorý nerozporoval tvrdenie žalobcu o neplnení si zmluvných povinností a nesplácaní splátok úveru, v dôsledku čoho došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti listom zo dňa 21.06.2018 a to po predchádzajúcej upomienke listom zo dňa 26.04.2018 na úhradu dlžnej časti splátok a upozornení na možnosť predčasného zosplatenia úveru, ktorá bola žalovanému doručovaná na jeho adresu v tom čase aktuálneho pobytu a to podaním na poštovú prepravu dňa 26.04.2018. Žalobca preukázal neprevzatie predmetnej zásielky žalovaným v odbernej lehote, v dôsledku čoho sa táto považovala za doručенú dňom 18.07.2018. Žalovaný sa dostal do omeškania vo februári 2018 so splátkou splatnou dňa 15.02.2018 a ani následné splátky neuhrádzal, čo následne viedlo na upozornenie žalovaného na omeškanie so splátkami a zároveň na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za nedôvodnú vzhľadom na podanie žaloby dňom 07.01.2021, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, keď premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky splatnej dňa 15.02.2018, pre nesplnenie ktorej sa dlh stal splatným, teda začala plynúť od 16.02.2018 a uplynula by dňa 16.02.2021.

O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobcovi plne úspešnému v spore priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že je nezamestnaný (nevidovaný na práce práce), nedisponuje finančnou hotovosťou ani hnuiteľným či nehnuteľným majetkom a teda žiadal o splatenie pohľadávky žalobcovi v mesačných splátkach po 20,- eur, ktoré je schopný uhrádzať, pričom v prípade zlepšenia finančnej situácie je ochotný uhradiť aj vyššiu sumu.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, teda vec správne právne posúdil.

Podstatou odvolacích námietok žalovaného bola skutočnosť, že nie je ochotný splatiť dlh v lehote stanovenej prvoinštančným súdom, teda do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, pričom ďalšie námietky spochybňujúce nárok žalobcu v odvolaní neuviedol. Žalovaný v súvislosti s nárokom na určenie dlhšej lehoty na plnenie neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, nepreukázal svoje majetkové pomery odôvodňujúce povolenie plnenia splácať dlh v splátkach, skutočnosť, že je nezamestnaný (navyše neevidovaný na úrade práce) nezakladá dôvodnosť predĺženia paričnej lehoty a teda nezistil dôvody pre poskytnutie dlhšej lehoty na vrátenie priznanej sumy.

Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Z vyššie citovaného zákonného ust. § 232 CSP vyplýva, že zákon stanovuje trojdňovú lehotu na splnenie súdom uloženej povinnosti. Súd však môže v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, alebo môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať v splátkach.

V ustanovenia § 232 ods. 3 CSP vyplýva prioritné pravidlo, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na úvahe súdu, pričom ani určenie povinnosti plniť v splátkach fakticky nepredstavuje nič iné ako len spôsob vyjadrenia dlhšej lehoty, s čím zákon počítá ustanovením § 232 ods. 4 CSP. Súd však môže dlhšiu lehotu určiť len výnimočne a v odôvodnených prípadoch t. j. na základe zistení potrebných skutočností vyplývajúcich z okolností toho ktorého konkrétneho prípadu. Sú to teda určité hľadiská pre úvahu súdu, ktoré by mal zohľadniť, a z ktorých by mal súd vychádzať pri priznaní výhody splátok. Teda priznanie „takejto exkluzivity“ povinnému subjektu musí byť podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach, pričom poukázal na rozhodnutie (R 87/1966).

Odvolací súd dospel k záveru, že u žalovaného neboli dané podmienky na predĺženie paričnej lehoty v zmysle § 232 ods. 3 CSP a rozhodnutie o povolení plnenia v splátkach po 20,- eur mesačne predstavuje neprímeraný zásah do práv žalobcu. Je potrebné poukázať na dohodnuté zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý mal splácať v

splátkach po 61,87 eur mesačne počnúc dňom 15.08.2017 s konečnou splatnosťou do 15.06.2025, teda v 96-tich splátkach, pričom žalovaný predmetný úver nesplácal pravidelne už od februára 2018, pre ktorú skutočnosť bol vyzvaný výzvou zo dňa 26.04.2018 k zaplateniu omeškaných splátok, čo žalovaný nedodrжал, a preto bol úver predčasne zosplatený ku dňu 25.07.2018. Teda žalovaný už krátko po uzavretí zmluvy (po pár mesiacoch) porušil zmluvné povinnosti, ani počas sporu nevyvinul žiadnu snahu splácať poskytnutý úver. Odvolací súd dodáva, že pri dlhšej lehote musí súd presvedčivo zdôvodniť záver, že je potrebné vzhľadom k povahe veci, priznanému nároku a osobným pomerom strany sporu určiť k plneniu lehotu dlhšiu ako tri dni (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/7/2020, z 26. augusta 2020). Okresný súd pri aplikácii zákonnej paričnej lehoty postupoval správne, pričom žalovaný pred prvoinštančným súdom ani nežiadal o poskytnutie dlhšej lehoty. Postup okresného súd v súvislosti s paričnou lehotou bol tak zákonný, keď bez konkrétnych dôkazov objektivizujúcich finančnú situáciu žalovaného by nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch mohol určiť dlhšiu lehotu. Nebolo ničím preukázané, že by bol žalovaný v nepriaznivej finančnej situácii (nezamestnaný), neposkytol žiadne dôkazy na svoje tvrdenia o svojich majetkových pomeroch a navyše je potrebné zdôrazniť, že súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu.

V tejto súvislosti je tak nutné nepochybne aplikovať zásadu spravodlivosti uvedenú v článku 2 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, čo by sa pri povolení plnenia v splátkach vo vzťahu k obom stranám sporu nenapĺňalo.

Vzhľadom na nezistenie predpokladov pre povolenie plnenia priznanej sumy v podobe splátok odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalobcovi v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.